

— Днесъ е не само празникъ, каза той. Ние честитимъ щастливото избавление на Еди и нейната отлична приятелка, Ема. Избавлението се дължи на голѣмото самообладание и храбростта на малката Ема, която отсега нѣма да бжде само приятелка на Еди, а и нейна сестра. Азъ я осиновявамъ. Но като правя това, азъ не мога да оставя и миличката Надежда, за която толкова пжти ми е говорила Еди. Осиновявамъ и нея. Вмѣсто Еди, занаяпредъ азъ ще имамъ три шерки, които слемъ смъртѣта ми ще раздѣлятъ по равно моето голѣмо богатство. Всичко това стана, добави той, не само съ съгласието на Еди, но и най-главно по нейно настояване.

Като свърши, г. Фелеръ покани всички да седнатъ на трапезата и да похапнатъ въ честь на тритѣ нови сестри.

А когато се нахраниха, той покани цѣлото семейство да се премѣсти да живѣе въ неговата кжща. По-късно, той възложилъ на г. Рошеръ, бащата на Ема и Надежда, да управлява неговото голѣмо богатство.

Отъ френски: Д. Чолаковъ.

Трима умници.

Двама умници се срѣщнали на едно тѣсно мостче, подъ което шумѣла буйна рѣка. Единиятъ отъ тѣхъ отивалъ на пазаръ, а другиятъ се връщалъ.

— Кжде си се запжтилъ? попиталъ вториятъ.

— Отивамъ на пазаръ да си купя една овца, отговорилъ първиятъ.

— Овца ли да купишъ? Но какъ ще я закарашъ дома си?

— Що се чудишъ какъ? Ще я вържа и ще я прекарамъ по това мостче.

— Не! Това е невъзможно! По това мостче овца не може да мине.

— Лжжешъ се! Може!

— Не може!

— Може!